

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ДОКУМЕНТАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА МЕНЕДЖМЕНТ: СУЧАСНІ ТРЕНДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Збірник тез III Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених

26 Листопада 2025 року

м. Рівне

Рекомендовано Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №13 від 22 грудня 2025 р.)

Редакційна колегія

Павелків Р.В., д.психол.н., професор, в.о. ректора Рівненського державного гуманітарного університету, голова редколегії; Петренко О.Б., д.пед.н., професор, проректор з інноваційної діяльності і міжнародного співробітництва; Юхименко-Назарук І.А., д.е.н., професор, декан факультету документальних комунікацій, менеджменту, технологій та фізики; Микитин Т.М., д.е.н., професор, завідувач кафедри документальних комунікацій та менеджменту; Сяська О.В., к.е.н., доцент кафедри документальних комунікацій та менеджменту, відповідальний секретар.

Публічне управління та менеджмент: сучасні тренди та перспективи: збірник тез III Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених. Рівне, 26 листопада 2025 р. [тези доп.]. Рівне: РДГУ, 2025. 149 с.

Збірник містить тези доповідей результатів актуальних досліджень щодо підвищення ефективності державного управління та місцевого самоврядування, економічних та правових аспектів децентралізації в Україні, інноваційних підходів до вирішення проблем сучасного менеджменту та інформаційної діяльності, а також аналізу трендів і перспектив публічного управління та менеджменту.

Розраховано на науковців, викладачів і здобувачів закладів вищої освіти, фахівців із публічного управління та менеджменту, представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

За зміст публікацій повну відповідальність несуть автори.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

<i>Андрейчук А.А., Сяська О.В.</i> Нормативні засади функціонування органів місцевого самоврядування.....	7
<i>Бобровнік В.Л., Савченко О.Р.</i> Інноваційні підходи до проєктування мотиваційного середовища закладу освіти.....	9
<i>Виннічук С.В., Сяська О.В.</i> Засади професійного розвитку кадрів медичної галузі	12
<i>Григорійчук Б.В., Сяська О.В.</i> Оцінювання ефективності функціонування закладів системи охорони здоров'я.....	15
<i>Мікуліч В.О., Артюшок К.А.</i> Проблемні питання в розвитку територіальних громад під час воєнного стану: шляхи вирішення.....	17
<i>Придоус І.О., Машта Н.О.</i> Інструменти цифрових маркетингових комунікацій для територіальних громад.....	20

СЕКЦІЯ 2. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ВИКЛИКІВ СЬОГОДЕННЯ

<i>Герасименко М.О., Поліщук О.Ю.</i> Вплив воєнних дій на фінансову систему України: тенденції, ризики, стабілізаційні заходи.....	23
<i>Берташ Б.М.</i> Передумови впровадження та роль стратегічної екологічної оцінки в адаптації публічного управління до вимог Європейського Союзу	25
<i>Гопанчук І.О., Савченко О.Р.</i> Формування конкурентних переваг місцевого бізнесу в умовах сільської громади.....	27
<i>Дейнега О.В.</i> Інформаційна безпека держави: виклики, загрози та механізми протидії.....	30
<i>Машта Н.О.</i> Стандартизація підходів до оцінювання ефективності використання цифрових маркетингових інструментів у територіальних громадах	32
<i>Оліскевич М.М., Стасишин А.В.</i> Роль державної інноваційної політики у формуванні сучасної сервісної держави	35
<i>Помф'юк Т.М., Малімон В.І.</i> Цифрові інструменти як механізми підвищення ефективності публічного управління цивільним захистом на рівні територіальних громад.....	38
<i>Прокіпчук А.А., Малімон В.І.</i> Моніторинг і оцінювання ефективності державної політики щодо розвитку урбанізованих територій: індикатори, дані, інституційний дизайн.....	41
<i>Тиргоале Г.О., Тюріна Д.І.</i> Управління життєвим циклом електронних документів у публічному управлінні: стандарти, виклики та цифрові практики e-governance.....	44

<i>Шоміна О.О., Блінов Є.М.</i> Питання державного регулювання сфери штучного інтелекту в науковому та медійному полі України	46
<i>Шушаріна В.С., Хижнякова Н.О.</i> Стимулювання відвідуваності як шлях до підвищення фінансової стійкості Рівненського зоопарку.....	49

СЕКЦІЯ 3. ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ЇХ ВИРІШЕННЯ

<i>Будзін Д.В., Юхименко-Назарук І.А.</i> Алгоритмічне управління в цифровому бізнесі: виклики етичної відповідальності та нові моделі прийняття управлінських рішень	52
<i>Волос І.В., Микитин Т.М.</i> Формування ефективної системи менеджменту у сфері медичних виробів в Україні	54
<i>Голубєв О.В., Машта Н.О.</i> Конкурентоспроможність українських виробників тактичного одягу в умовах воєнного стану	57
<i>Григорук А.С., Поляк К.Ю.</i> Сутність організаційної адаптивності в системі сучасного менеджменту.....	60
<i>Дем'янюк О.О.</i> Роль управлінських механізмів у захисті інтелектуальної власності.....	62
<i>Катіба В.В., Тюріна Д.І.</i> Інноваційні підходи до менеджменту в публічному управлінні в умовах цифрової трансформації.....	65
<i>Крутіков І.О., Буканов Г.М.</i> Цифрова трансформація як інструмент управління сталим розвитком банківської сфери: вплив технологій на ESG-інтеграцію та стійкість до криз	67
<i>Куліш Д.О., Максимчук Н.С.</i> Стратегія цифровізації HR-процесів та мотивації персоналу на підприємстві ТОВ «Шепетівкацукор».....	70
<i>Кусій Є., Буканов Г.М.</i> Етичні імперативи та ціннісні орієнтири корпоративної культури банківської сфери в контексті сталого розвитку та євроінтеграції України.....	73
<i>Максимчук Н.С.</i> Психологічна компетентність менеджера та її роль в успішному управлінні організацією	76
<i>Максимюк Т.П.</i> Психологічна безпека як умова інноваційного розвитку управлінських команд.....	78
<i>Марценюк В.В.</i> Аутсорсинг фулфілменту для малого та середнього e-commerce бізнесу	80
<i>Федорченкова А.О.</i> Мотивація персоналу як інструмент підвищення продуктивності в сучасному менеджменті.....	82
<i>Шушаріна В.С., Берташ Б.М.</i> Розробка бізнес-моделі інноваційного освітньо-розважального закладу в умовах обмеженого регіонального ринку.....	84

СЕКЦІЯ 4. СУЧАСНІ НАУКОВО-ПРАКТИЧНІ ПІДХОДИ ДО СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

<i>Бедек В.М., Микитин Т.М.</i> Сутність маркетингу та особливості його реалізації.....	88
<i>Бігунець І.В., Машта Н.О., Микитин Т.М.</i> Проблеми стратегічного планування розвитку Державного архіву Рівненської області.....	91
<i>Гуменюк В.П., Поліщук О.Ю.</i> Психологічні маніпуляції в управлінні персоналом: газлайтинг, лав-бомбардування та контроль через страх втрати роботи	93
<i>Давидюк П.П., Поляк К.Ю.</i> Факторне середовище якості послугових організацій.....	95
<i>Деревенко В.С., Микитин Т.М.</i> Функціональні засади логістичної системи сучасних підприємств	98
<i>Лукашевич П.В., Савченко О.Р.</i> Сутнісні аспекти збутової діяльності сучасних комерційних організацій	100
<i>Марчук Д.О., Поліщук О.Ю.</i> Маніпулятивна поведінка працівників у системі управління та її вплив на ефективність організації	103
<i>Матвійчук Т.В., Марценюк В.В.</i> Особливості організації зовнішньоекономічної логістичної діяльності аграрних підприємств	105
<i>Приварський Б.Р., Сяська О.В.</i> Розвиток персоналу як елемент системи менеджменту підприємства.....	107
<i>Самко І.В., Максимчук Н.С.</i> Системний підхід до оцінки ефективності діяльності підприємств у часі	110
<i>Самко М.П., Сяська О.В.</i> Управління маркетинговою діяльністю сучасних підприємств	113
<i>Серостанова О.В., Поляк К.Ю.</i> Сучасні підходи до стратегічного управління банками України в період воєнного стану.....	115
<i>Шушаріна В.С., Савченко О.Р.</i> Оцінка готовності підприємства до змін у системі зовнішніх комунікацій та збуту	117
<i>Щербач І.О., Поліщук О.Ю.</i> Поведінкові аспекти лідерства: маніпуляційні практики та продуктивність персоналу	120

СЕКЦІЯ 5. ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ

<i>Бабенко Ж.В.</i> Інтеграція психологічних прийомів у сучасний маркетинг інформаційних продуктів та послуг	123
<i>Блєдних М.А., Сілкова Г.В.</i> Особливості функціонування інформаційної служби Луцької міської ради	126
<i>Козел Б.В., Сілкова Г.В.</i> Актуальні методи інформаційно-аналітичної діяльності.....	129

<i>Костенко М.С.</i> Освітня компонента «Інформаційна культура» в контексті еволюції підходів до інформаційної культури як суспільного явища	132
<i>Павлюк Н.П.</i> Проблеми формування українськомовного професійного дискурсу менеджера в умовах багатомовного середовища	135
<i>Сілкова Г.В., Костенко М.С.</i> Інформаційно-аналітичний супровід як складова управлінської діяльності.....	138
<i>Хевзюк Т.М., Черніговець Т.І.</i> Аналітична оцінка організації документообігу та роботи з електронними журналами у закладі загальної середньої освіти	141
<i>Черніговець Т.І.</i> Інформація як засіб комунікації місцевих органів влади з громадськістю	143
<i>Юсюк І.В., Сілкова Г.В.</i> Документний потік як засіб інформаційного забезпечення і об'єкт бібліометричного аналізу.....	146

1. Чиж В., Камишний Є. Адаптивна модель організаційно-економічного забезпечення діяльності підприємств в умовах невизначеності: український контекст. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2025. №4. С. 658-662.
2. Смородько П. В. Адаптивність підприємств як основа їх економічної стійкості. Вісник КНЕУ. 2025. С. 157-166. DOI 10.33111/vz_kneu.39.25.02.13.089.095
3. Шовкун-Заблоцька Л. В. Формування ефективного механізму інноваційного менеджменту на підприємствах. Вчені записки. 2024. № 36 (3). С. 281–289. URL: https://doi.org/10.33111/vz_kneu.36.03.24
4. Єльнікова Г. Технологія адаптивного управління персоналом організації. Науковий вісник Інституту професійно-технічної освіти НАПН України. 2011. № 1. С. 8-14. URI: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvipto_2011_1_4
5. Пілецька С. Т., Коритько Т. Ю. Система адаптивного управління підприємством в умовах мінливого зовнішнього середовища. Бізнес Інформ. 2018. № 12. С. 435–440 URL: https://www.businessinform.net/export_pdf/business-inform-2018-12_0-pages-435_440.pdf
6. Халіна В. Ю., Колбасинський Ю. В. Теоретичне підґрунтя адаптивного управління підприємством. Економіка та суспільство. 2024. № 63. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4179>
7. Тімінський О. Г. Технології адаптивного управління як механізм забезпечення ефективності організаційно-управлінських систем. Управління розвитком складних систем. 2016. № 27. С. 122–131. URL: <https://urss.knuba.edu.ua/files/zbirnyk-27/21.pdf>
8. Полінкевич О. М. Адаптивний механізм управління змінами у бізнес-структурах в умовах COVID-19. Європейський науковий журнал економічних та фінансових інновацій. 2020. № 2(6). С. 173–180. URL: <https://journal.eae.com.ua/index.php/journal/article/view/110/97>
9. Богоявленський О. В., Местоян А. Н. Адаптивне управління підприємством запорука сталого розвитку. Інфраструктура ринку. 2018. Випуск 19. С. 118–121. URL: https://www.market-infr.od.ua/journals/2018/19_2018_ukr/23.pdf
10. Алькема В., Кінарьов В. Особливості адаптивного управління малими підприємствами з позиції впливу на національну безпеку. Вчені записки Університету "КРОК". 2024. № 74. С. 125–130. DOI: 10.31732/2663-2209-2024-74-125-130.
11. Чернишов О. Д. Особливості застосування концепції адаптивного управління при забезпеченні економічної безпеки підприємств. Економіка та суспільство. 2023. № 48. С. 425–430. DOI: 10.32782/2524-0072/2023-48-13.
12. Горохова Т. Стратегії використання цифрових інструментів у діяльності малого та середнього бізнесу під час економічної кризи. Економіка та суспільство. 2022. Вип. 39. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-12>

*Дем'янюк О.О., здобувач вищої освіти
ОС «доктора філософії» (PhD)
за спеціальністю D 3 «Менеджмент», РДГУ*

РОЛЬ УПРАВЛІНСЬКИХ МЕХАНІЗМІВ У ЗАХИСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

У сучасному глобалізованому та інноваційно насиченому контексті інтелектуальна власність перестає бути суто технічно-правовим поняттям та трансформується у стратегічний ресурс, здатний через ефективне управління приносити суттєву конкурентну та репутаційну перевагу організаціям. Це особливо вагомо для України, яка сьогодні перебуває на етапі постконфліктного відновлення: ІВ стає не просто об'єктом охорони, а інструментом стабілізації бізнесу, залучення інвестицій та стимулювання технологічного розвитку.

Водночас в українських організаціях часто спостерігається недостатньо розвинена управлінська культура ІВ. Багато компаній і дослідницьких інституцій не мають системного уявлення про свій портфель інтелектуальних активів, не включають ІВ у стратегічні плани, не здійснюють системної оцінки ризиків, пов'язаних із правозахистом, та не використовують комунікаційні (PR-) канали для трансляції інноваційних досягнень. У результаті потенціал ІВ як каталізатора репутаційного й економічного зростання залишається недо-використаним.

З точки зору управління, ефективна система ІВ включає кілька рівнів:

(1) законодавчо-інституційні механізми – національні процедури патентування, міжнародні системи (зокрема РСТ), державні програми підтримки;

(2) організаційні практики – портфельне управління ІВ, внутрішній аудит, ризик-менеджмент;

(3) кадрові ініціативи – розвиток компетенцій менеджерів ІВ, які повинні мати знання права, стратегії, економіки та PR;

(4) комунікаційні інструменти – PR-кампанії, брендинг через патенти, освітні програми.

У сукупності ці механізми формують системний підхід, здатний перетворити ІВ з потенційного пасиву на стратегічно вагомий актив.

Статистичні дані підтверджують позитивну динаміку незважаючи на складні умови. За підсумками 2024 року Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій (УКРНОІВІ) зафіксував 31 183 поданих заявок на об'єкти промислової власності та 20 090 реєстрацій ІВ – це на 4,8 % більше, ніж попереднього року [1]. Зокрема, на винаходи надійшло 2 559 заявок (1 155 – національно, 1 404 – через РСТ), а реєстрації винаходів зросли на 9 % [1]. У І кварталі 2025 року подано 7 241 заявку, з них 5 635 успішно зареєстровано (зростання на 16,7% порівняно з І кварталом 2024) [2]. Серед винаходів – 510 заявок (269 через РСТ, 241 – національно), та 322 реєстрації, що на 9,5% більше, ніж за аналогічний період попереднього року [2]. У сфері торговельних марок за І квартал 2025 року УКРНОІВІ отримав 5 611 заявок, з яких 4 976 – від національних аплікантів (+33,8% реєстрацій ТМ за національною процедурою) [2].

Також спостерігається значний інтерес серед іноземних заявників: понад 62 % заявок на винаходи надходять від іноземних компаній, що свідчить про глобальну привабливість українських технологій та інноваційних рішень [1].

Визначені тенденції демонструють, що українська система ІВ є не лише стійкою до зовнішніх викликів, але й демонструє адаптивність. У звіті УКРНОІВІ за 2024 рік зосереджено увагу на зростанні міжнародної співпраці, посиленні інституційного потенціалу ІР-офісу, а також на цифровій трансформації і створенні культури ІВ як важливої складової сучасної інноваційної політики [3]. Однією з ключових інституційних ініціатив є діяльність мережі Центрів підтримки технологій та інновацій (TISC), що функціонує на базі УКРНОІВІ і надає консультаційну, інформаційну та правову підтримку винахідникам, науковцям і стартапам [4].

З управлінської точки зору, узагальнення наведених статистичних та інституційних даних дає підстави для формування системи методичних положень щодо удосконалення управління інтелектуальною власністю в організаціях. На їх основі доцільно виділити такі ключові управлінські орієнтири:

1. *Інституціоналізація портфельного управління ІВ.* Сучасні тенденції зростання кількості заявок і реєстрацій вимагають від організацій переходу від епізодичних правозахисних процедур до системного портфельного управління, що включає аудит інтелектуальних активів, їх класифікацію, визначення комерційного потенціалу та прогнозування ризиків. Така практика забезпечує узгодженість рішень щодо патентування, ліцензування та трансферу технологій з довгостроковими стратегічними цілями.

2. *Формування міждисциплінарних компетенцій менеджерів ІВ.* Збільшення обсягів поданих заявок і розширення участі міжнародних аплікантив актуалізує потребу в кадрах, здатних поєднувати знання у сфері права, стратегічного менеджменту, інноваційної економіки та комунікацій. Наявність таких фахівців підвищує якість прийняття управлінських рішень, посилює захист прав і розширює можливості комерціалізації.

3. *Розвиток організаційної ІР-культури через освітні, інституційні та комунікаційні механізми.* Зростання ділової активності в сфері ІВ, зафіксоване УКРНОІВІ, свідчить про доцільність активізації освітніх програм, зокрема за участю мережі TISC, удосконалення процедур взаємодії з ІР-офісом та впровадження комунікаційних інструментів, що підвищують репутаційну цінність інтелектуальних активів у внутрішніх і зовнішніх стейкхолдерів.

4. *Посилення інтеграції у міжнародні інноваційні та правозахисні екосистеми.* Значна частка заявок, поданих іноземними заявниками, а також активне застосування процедури РСТ підтверджує важливість для українських організацій системної міжнародної взаємодії. Інституційне закріплення партнерств із закордонними ІР-офісами, участь у глобальних програмах ВОІВ та інтеграція в міжнародні інноваційні мережі створюють додаткові можливості для масштабування технологій та підвищення конкурентоспроможності.

Інноваційною особливістю представленого підходу є комплексне поєднання стратегічного аналізу механізмів управління ІВ з емпіричною статистикою, яка демонструє не просто витримку системи в кризових умовах, а її здатність служити драйвером економічного відновлення, репутаційного зростання та інноваційного розвитку організацій. Цей системний підхід пропонує не лише захист ІВ, а її інтеграцію у PR-стратегії та бізнес-моделі, що суттєво підвищує стійкість та конкурентну позицію організацій в сучасних реаліях.

1. Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій (УКРНОІВІ). *Інтелектуальна власність у цифрах: підсумки 2024 року*. URL: https://nipo.gov.ua/ip-u-tsyfrakh-pidsumky-2024/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 20.11.2025).

2. УКРНОІВІ. *ІР в цифрах: показники діяльності за I квартал 2025*. URL: https://nipo.gov.ua/ip-v-tsyfrakh-pershyj-kvartal-2025/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 20.11.2025).

3. Річний звіт УКРНОІБІ-2024: євроінтеграція та інноваційний розвиток. URL: https://nipo.gov.ua/richnyi_zvit-2024/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 20.11.2025).

4. Центр підтримки технологій та інновацій (TISC) – офіційний сайт мережі. (tisc.nipo.gov.ua). URL: https://tisc.nipo.gov.ua/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 20.11.2025).

***Катіба В.В.**, здобувач вищої освіти ОС «бакалавр»
за спеціальністю «Міжнародні економічні відносини» НАУ «ХАІ»
Тюріна Д.І., д.н.держ.упр., доцент кафедри економіки та
публічного управління НАУ «ХАІ»*

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО МЕНЕДЖМЕНТУ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Сучасний менеджмент зазнає значних трансформацій під впливом глобалізаційних процесів, цифровізації та соціально-економічних змін. В умовах динамічного розвитку ринку традиційні підходи до управління часто втрачають ефективність, що потребує впровадження інноваційних методів організації, планування та мотивації праці. Менеджмент сьогодні – це не лише система управління ресурсами, а насамперед мистецтво адаптації до змін і пошуку нових можливостей для розвитку організації.

Однією з ключових проблем сучасного менеджменту є низький рівень адаптивності управлінських структур до швидких змін зовнішнього середовища. Органи державної влади стикаються з викликами цифровізації, зміною нормативних вимог, зростанням очікувань громадян та необхідністю підвищення прозорості управлінських процесів. Для подолання цих проблем важливим є розвиток стратегічного мислення керівників, гнучкість у прийнятті рішень та орієнтація на довгострокову перспективу.

Другим важливим аспектом є людський капітал, адже ефективність будь-якої організації значною мірою залежить від рівня мотивації, професіоналізму та творчого потенціалу працівників. Традиційні механізми кар'єрного просування та мотивації державних службовців поступово трансформуються, поступаючись місцем сучасним інструментам розвитку компетентностей, етики та професійної культури публічного управління. Сучасний менеджмент вимагає від керівника не лише контролювати, а й надихати, створювати умови для самореалізації працівників. В умовах цифрової трансформації все більшого значення набуває інформаційний менеджмент. Застосування цифрових технологій, штучного інтелекту, систем аналітики даних дає змогу оптимізувати управлінські процеси, підвищити продуктивність і приймати рішення на основі фактів, а не інтуїції. Разом з тим цифровізація породжує нові виклики – потребу у кібербезпеці, захисті даних, підготовці персоналу до роботи з інноваційними інструментами.

Серед інноваційних підходів до вирішення проблем менеджменту варто виділити агіль-менеджмент (Agile), який базується на гнучкості, командній роботі та швидкому реагуванні на зміни. Методології Agile, Lean, Scrum

Наукове видання

**Публічне управління та менеджмент:
сучасні тренди та перспективи**

ЗБІРНИК ТЕЗ

**III Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів
вищої освіти та молодих учених**

26 листопада 2025 року

Відповідальна за випуск
Сяська Олена Василівна